ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1925 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 397

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ μεταλλουργίας νικελίου ἐν 'Ελλάδι..... 1

Διατάγματα

Περὶ συγχωνεύσεως ἐνοριῶν..... 2
Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων νόμων οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας» καὶ ἐκτελέσεως τούτου..... 3
Περὶ χορηγίας ἄλατος βιομηχ. χρήσεως εἰς 'Ανώνυμον 'Εταιρείαν «'Ανατολὴ» (100.000) χιλ)μων..... 4
Περὶ χορηγίας ἄλατος βιομ. χρήσεως εἰς τὴν ἑταιρείαν Χαρίλαος καὶ Κανελλόπουλος..... 5
Περὶ ὁρισμοῦ μηνιαίας ἐπιχορηγήσεως διὰ γραφικὴν ὕλην, φωτισμὸν καὶ καθαριότητα τοῦ ἰδιωτικοῦ Καπνεργοστασίου Γυθείου..... 6
Περὶ παραχωρήσεως ἐπ' ἐνοικίῳ ἰδιαιτέρων διαμερισμάτων ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος τελωνείου Κερκύρας..... 7
Περὶ παρατάσεως τῆς ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελνίᾳ εἰσαγωγῆς κλπ..... 8
Περὶ χορηγίας ἄλατος βιομ. χρήσεως εἰς ἐργοστασιάρχας Διναρδάκην καὶ Στρουμπον..... 9
Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων «περὶ Κυριακῆς 'Αναπαύσεως»..... 10

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ μεταλλουργίας νικελίου ἐν 'Ελλάδι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

"Αρθρον 1.

Κυροῦται ἡ μεταξὺ τῶν Θ. Παγκάλου 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γ. Σεχιώτη 'Υπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας ὡς ἐκπροσωπούντων τὸ 'Ελληνικὸν Δημόσιον ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ 'Αντωνίου Δημητρίου Βλαστοῦ ἐνεργοῦντος δι' ἑαυτὸν καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Λονδίνῳ ἐδρευούσης 'Εταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Middle East Development Corporation Limited συναφθεῖσα σύμβασις τὴν 27 Νοεμβρίου ε. ἔ., ἔχουσα ὡς κατωτέρω.

"Αρθρον 2.

'Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἔρχεται ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ ἐν τῇ 'Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας 'Υπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, μεθ' οὗ θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἡ διὰ τούτου ἐγκρινομένη σύμβασις.

'Εν 'Αθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1925.

'Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον

'Ο Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη
Λ. Ρούφος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβυλάρης, Κ. Στομπούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος, Β. Μάλλιος, Γ. Βογέπουλας, Δ. Τανταλίδης, Κ. Νίδερ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

"Αρθρον 1.

Μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τῆς Κυβερνήσεως τῆς 'Ελληνικῆς Δημοκρατίας ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Θεοδώρου Παγκάλου 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Γ. Σεχιώτη 'Υπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ 'Αντωνίου Δήμητρίου Βλαστοῦ ἐνεργοῦντος δι' ἑαυτὸν καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Λονδίνῳ ἐδρευούσης 'Εταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Middle East Development Corporation Limited (καλουμένων ἐφεξῆς ἀναδόχων) συνωμολογήθησαν καὶ συνεφωνήθησαν τὰ ἑπόμενα:

"Αρθρον 2.

Οἱ ἀνάδοχοι ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προβῶσιν ἐντὸς δύο καὶ ἥμισυ (2 ½) ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως εἰς ἐγκατάστασιν ἐν 'Ελλάδι μεταλλουργίας νικελίου διὰ τὴν παραγωγὴν ἐτησίως 500 τοὐλάχιστον τόννων καθαροῦ νικελίου μετάλλου.

Διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ταύτην ὡς καὶ διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις εἰς τὰ μεταλλεῖα Λοκρίδος καὶ Βοιωτίας τ' ἀνήκοντα ἤδη εἰς τὴν 'Εταιρείαν Λοκρίδος ἢ μεμισθωμένα ἤδη ὑπὸ τῆς 'Εταιρείας Λοκρίδος (ἀριθ. παραχ. 105 'Αττικοβοιωτίας, ἀριθ. 1 καὶ 8 Φθιωτιδοφωκίδος) ὀφείλει ἡ 'Εταιρεία νὰ δαπανήσῃ ποσὸν οὐχὶ κατώτερον τῶν 200 χιλ. 'Αγγλικῶν λιρῶν ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας τῶν 2 ½ ἐτῶν.

"Αρθρον 3.

Οἱ ἀνάδοχοι ἀπαλλάσσονται ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 2 προθεσμίας παντὸς φόρου καθαρᾶς προσόδου, ἀνωνύμων 'Εταιρειῶν, ἐκτάκτων κερδῶν, ταμείου μεταλλευτῶν, ἀναγκαστικοῦ δανείου, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου οἱασδήποτε φύσεως δημοσίου, νομαρχιακοῦ, κοινοτικοῦ, λι-

μενικοῦ, ὡς καὶ οἱουδήποτε γενικῶς ἄλλου φόρου, παρόντος ἢ μέλλοντος ὡς καὶ παντὸς ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ ἢ τέλους οἱασδήποτε φύσεως, διὰ τὴν παρ' αὐτῶν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 μεταλλείων καὶ διὰ τὴν μεταλλουργίαν τοῦ νικελίου.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἀνάδοχοι ἀπαλλάσσονται ἐπίσης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 προθεσμίας τῶν 2 ½ ἐτῶν παντὸς εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τελωνειακοῦ, λιμενικοῦ ἢ οἱουδήποτε ἄλλου τοπικοῦ τοιούτου δι' ἅπαντα τὰ παρ' αὐτῶν εἰσαγόμενα μηχανήματα, ἐργαλεῖα καὶ ὑλικὰ πάσης φύσεως (π. χ. οἰκοδομικὸν ὑλικόν, ὑλικὸν σιδηροδρόμων κλπ.) χρήσιμα διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν μεταλλευμάτων τῆς Ἑταιρείας Λοκρίδος καὶ τὴν κατεργασίαν αὐτῶν εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἑταιρείας.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας καὶ μέχρι τῆς λήξεως τῆς κατ' ἄρθρον 3 εἰκοσαετίας, ἡ ἀτέλεια αὕτη θ' ἀφορᾷ τὰ μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα παντὸς εἴδους (π. χ. τροχαῖον ὑλικόν κλπ.) οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ καταναλώσιμα ὑλικὰ (π. χ. ἐκρηκτικαὶ ὕλαι, ἔλαια, ἀσετυλίνη κλπ.) πλὴν τοῦ ἄνθρακος ἀπολαμβάνοντος τῆς ἀτελείας.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἀνάδοχοι ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἀπὸ τοῦ ἕκτου ἔτους ἀφ' ἧς θέλει ἀρχίσῃ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀτέλεια καταβάλλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον ἐτησίως καὶ δὴ κατὰ τὴν 1 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους τὸ ποσὸν τῶν 2.000 λιρῶν στερλινῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους 3.000 λιρῶν ἐτησίως.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἀνάδοχοι ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τελῶν χαρτοσήμου, ἀναγκαστικοῦ δανείου ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων τελῶν ἢ δικαιωμάτων διὰ τὴν σύνταξιν τῆς παρούσης συμβάσεως οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τὴν εἰς τρίτους μεταβίβασιν τῶν ἐπὶ τῶν μεταλλείων δικαιωμάτων ἢ τῶν ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως ἀπορρεόντων δικαιωμάτων πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 10.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν οἱ ἀνάδοχοι ἐγκαταστήσωσιν ἐν Ἑλλάδι ἑτέρας βιομηχανίας πρὸς παραγωγὴν εἰδῶν ἐκ νικελίου, αἱ βιομηχανίαι αὗται δὲν ἀπολαμβάνουσι τῶν ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως εὐεργετημάτων ἀλλ' ὑπόκεινται εἰς τοὺς κειμένους νόμους.

Ἄρθρον 8.

Ἡ τιμὴ τοῦ νικελίου τοῦ πωλουμένου εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται νὰ ἦ μείζων τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς Λονδίνου ἠλαττωμένης κατὰ τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς ἀπὸ Ἀγγλίας εἰς Ἑλλάδα.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Ἑταιρεία ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 551 «περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων», τῆς σχετικῆς ἀποζημιώσεως βαρυνούσης ἐξ ὁλοκλήρου τὴν Ἑταιρείαν.

Ὁμοίως θὰ ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1925 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου ΒΩΜΑ' κλπ.», τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν ἵδρυσιν ταμείου ἀλληλοβοηθείας ὑπαλλήλων, ἐργολάβων, ἐργατῶν.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ἀνάδοχοι ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἱδρύσωσι μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1926 Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν εἰς ἣν θέλουσι συνεισφέρει ἄνευ κέρδους πάντα τὰ ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως ἀπορρέοντα δικαιώματα αὐτῶν ἀπαλλασσόμενοι τοῦ σχετικοῦ τέλους.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης συμβάσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κυροῦντος αὐτὴν Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἐγένετο καὶ ὑπεγράφη εἰς διπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Νοεμβρίου 1925.

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Θ. Πάγκαλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Βλαστὸς

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ συγχωνεύσεως ἐνοριῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει· 1) τὰ ἄρθρα 3, 7, 8 καὶ 99 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 181 ἐ. ἔ. γνώμην τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, στηριζομένην εἰς τὴν αἴτησιν τῶν ἐνοριτῶν τοῦ χωρίου Ταχίου καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργοῦ, διατάσσομεν τάδε:

Τὸ χωρίον Τάχιον τοῦ τέως δήμου Θηβῶν ὑπάγεται εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ ἐν Θήβαις ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς

Ριχ. Λιβαθινόπουλος

(3)

Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων νόμων οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας» καὶ ἐκτελέσεως τούτου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων νόμων οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ὁρίζομεν ὡς χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ προμνησθέντος, ὡς ἄνω, Ν. Διατάγματος τὴν α' Ὀκτωβρίου 1925.

Ἄρθρον 2.

Χορηγοῦνται εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων, ἐπὶ τῇ εἰσπράξει τῶν δημοσίων ἐσόδων, ποσοστά, ὁριζόμενα κατὰ μῆνα εἰς τὸ 1)4 τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1924 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων» μηνιαίου μισθοῦ ἑκάστου ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ποσοστὰ ταῦτα καταβάλλονται μηνιαίως ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ταμείων διὰ τῶν αὐτῶν, δι' ὧν καὶ ὁ μισθός, καταστάσεων.

Ἄρθρον 4.

Τῶν ἐν λόγῳ ποσοστῶν δικαιοῦνται ὡσαύτως τὸ προσωπικὸν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Διαχειρίσεως Σφραγιστοῦ Χάρτου, τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ ταμείων πληρωμῶν, τοῦ ἐν Ἀθήναις ταμείου ἐνσήμων, τῆς Γενικῆς Ἀποθήκης ὑλικοῦ Δημοσίας ὑπηρεσίας, τῶν ταμείων ἀστυνομίας πόλεως, ἐφ' ὅσον τὸ προσωπικὸν τούτων ἀνήκει εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ταμειακὸν κλάδον, ὡς καὶ οἱ παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ τοποθετούμενοι ὑπόλογοι καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Ἀποθήκης Κινίνης καὶ Ζακχαρίνης τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 5.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται, κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης χρήσεως, νὰ καταλογίζῃ εἰς βάρος ὑπολλήλων ἢ ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ ταμείου τινὸς μέρος ἢ τὸ ὅλον τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως ταύτης ληφθέντων ποσοστῶν, ἂν τὸ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς χρήσεως ὅριον τοῦ ἀπολειπομένου καθυστερήματος τῶν ἐσόδων ταύτης εἶνε ἀδικαιολογήτως ἀνώτερον τοῦ ὁριζομένου τοιούτου ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας».

Τὸ οὕτω καταλογιζόμενον ποσὸν βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

---

(4)

Περὶ χορηγίας ἄλατος βιομηχανικῆς χρήσεως εἰς Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν «Ἀνατολὴ» 100,000 χιλιόγρ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν νόμον 762 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων τοῦ Μονοπωλίου» καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετουσιωμένου ἅλατος», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσιν ἑκατὸν χιλιάδες (100.000) χιλιόγραμμα ἅλατος εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀνώνυμον Βιομηχανικὴν Ἑταιρείαν «Ἡ Ἀνατολὴ» διὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπου της Ἐμ. Κωνσταντίνου διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν ἐπὶ τῇ ἠλαττωμένῃ τιμῇ τῶν λεπτῶν τριάκοντα (30) κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἅλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἁλυκῇ Ἀναβύσσου ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀναμιχθῇ μετὰ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως 1)4 τοῖς ἑκατόν, τοῦ παραδοθησομένου ποσοῦ ἅλατος, ὅπως καταστῇ ἀκατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

(5)

Περὶ χορηγίας ἅλατος βιομηχανικῆς χρήσεως εἰς τὴν Ἑταιρείαν Χαρίλαος καὶ Κανελλόπουλος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν νόμον 782 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων τοῦ Μονοπωλίου» καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετουσιωμένου ἅλατος», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσι δέκα πέντε χιλιάδες (15.000) χιλιόγραμμα ἅλατος εἰς τὴν Ἑταιρείαν Χαρίλαος καὶ Κανελλόπουλος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν ἐπὶ τῇ ἠλαττωμένῃ τιμῇ τῶν τριάκοντα (30) λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἅλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἁλυκῇ Ἀναβύσσου ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀναμιχθῇ μετὰ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως 1)4 τοῖς ἑκατόν τοῦ παραδοθησομένου ποσοῦ ἅλατος, ὅπως καταστῇ ἀκατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

---

(5)

Περὶ ὁρισμοῦ μηνιαίας ἐπιχορηγήσεως διὰ γραφικὴν ὕλην, φωτισμὸν καὶ καθαριότητα τοῦ ἰδιωτικοῦ Καπνεργοστασίου Γυθείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 1587 τοῦ 1918 περὶ Καπνεργοστασίων τοῦ Κράτους, τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 8 Μαρτίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ συγχωνεύσεως τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν», ὡς καὶ τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 17 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς Οἰκονομιῶν, ὡς πρὸς τὰ Καπνεργοστάσια τοῦ Κράτους», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ὁρίζομεν ὅπως παρέχεται πίστωσις εἰς τὸν διευθύνοντα τὸ ἰδιωτικὸν Καπνεργοστάσιον Γυθείου ὑπάλληλον Καπνεργοστασίου ἐκ δραχμῶν ἑξήκοντα μηνιαίως, ἄνευ λογαριασμοῦ διὰ γραφικὴν ὕλην, θέρμανσιν, φωτισμὸν καὶ καθαριότητα τοῦ Καταστήματος.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. Τανταλίδης

(6)

Περὶ *παραχωρήσεως ἐπ' ἐνοικίῳ ἰδιαιτέρων διαμερισμάτων ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος τελωνείου Κερκύρας.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 65 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις ἰδιαιτέρων διαμερισμάτων τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος τοῦ τελωνείου Κερκύρας ἐπὶ ἐνοικίῳ δραχμῶν πέντε (5) κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον ἐδάφους καὶ κατὰ ὑψος ἀσχέτως πρὸς τὸ ποσὸν τῶν εἰς ἕκαστον τοιοῦτο διαμέρισμα ἐναποτιθεμένων, τῶν διαστάσεων τῶν διαμερισμάτων κανονιζομένων διὰ πρωτοκόλλου τοῦ τελώνου Κερκύρας καὶ ἑνὸς μηχανικοῦ τῶν δημοσίων ἔργων ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

(7)

Περὶ παρατάσεως τῆς εἰσαγωγῆς ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφ. 1 καὶ 3 παρ. α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3214 κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀτελείας ξυλανθράκων καὶ προσωρινῆς ἀτελείας νημάτων ἐκ μετάξης», προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ εἰσαγωγὴ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1 καὶ 3 τῆς παραγράφου α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3214 τῆς 14 Αὐγούστου 1924 «περὶ ἐπεκτάσεως καὶ ἐπὶ τῶν κίτρων τῆς παρεχομένης ὑπὸ τοῦ νόμου ΒΩΙ' προσωρινῆς ἀτελείας ζακχάρεως εἰς ὡρισμένα εἴδη ἐσπεριδοειδῶν» ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀτελείας ξυλανθράκων κλπ.», ἐπιτρέπεται καὶ μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1925 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1926.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. Τανταλίδης

Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας
Γ. Σεχιώτης

(8)

Περὶ *χορηγίας ἄλατος βιομηχανικῆς χρήσεως εἰς ἐργοστασιάρχας Λιναρδάκην καὶ Στροῦμπον.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν νόμον 762 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων τοῦ Μονοπωλίου» καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετουσιωμένου ἅλατος», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσι τεσσαράκοντα χιλ. (40.000) χιλιόγραμμα ἅλατος εἰς τοὺς ἐν Καλάμαις ἐργοστασιάρχας Λιναρδάκην καὶ Στροῦμπον διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν ἐπὶ τῇ ἠλαττωμένῃ τιμῇ τῶν τριάκοντα (30) λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἅλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἁλυκῇ Μεσολογγίου (Ἀσπρης) ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀναμιχθῇ μετὰ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως 1)4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παραδοθησομένου ποσοῦ ἅλατος, ὅπως καταστῇ ἀκατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

(9)

Περὶ *κωδικοποιήσεως τῶν νόμων «περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως».*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων περὶ Κυριακῆς Ἀναπαύσεως», προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Αἱ διατάξεις:

α') Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 5 Ἀπριλίου 1914 «περὶ ἀναδημοσιεύσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον τῶν Νόμων περὶ Κυριακῆς Ἀναπαύσεως».

β') Τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 2193 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων Ἐργατικῶν τινων Νόμων».

γ') Τοῦ Νόμου 3103 «περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Β. Δ. τῆς 5 Ἀπριλίου 1914 «περὶ ἀναδημοσιεύσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον τῶν Νόμων περὶ Κυριακῆς Ἀναπαύσεως εἰς Θεσσαλονίκην καὶ λοιπὰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν διαφόρων θρησκευμάτων».

δ') Τοῦ νόμου 3258 «περὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως κλπ.».

ε') Τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως», κωδικοποιοῦνται εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον Νόμου ἔχον ὡς ἑξῆς:

Α'. Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

(Ἄρθρον 1 Β. Δ. 5 Ἀπριλίου 1914, ἄρθρον 1 Νόμου 3103, ἄρθρον 1 Ν. Δ. 28 Ὀκτωβρίου 1925).

Ἡμέραι ἀναπαύσεως.

1. Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ὁριζομένας ἑορτασίμους ἡμέρας ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐν τῷ Κράτει ὀπαδοὺς παντὸς θρησκεύματος πᾶσα βιομηχανική, βιοτεχνικὴ καὶ ἐμπορικὴ ἐργασία, ὑπὸ τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου διαγραφομένας διακρίσεις.

2. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται τὸ ἄνοιγμα τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 1 μεταμεσημβρινῆς εἰς τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν κάτω τῶν 10,000 κατοίκων.

Ἄρθρον 2.

(Ἄρθρον 11 παρ. 1 καὶ 2 καὶ ἄρθρον 1 παραγρ. 2 Ν. Δ. 28 Ὀκτωβρίου 1925).

1. Αἱ περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως διατάξεις, ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ διακρίσεις εἰς πάντας τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τοῦ Κράτους (ἄρθρον 11 παρ. 1 Ν. Δ. 28 Ὀκτωβρίου 1925).

2. Εἰς προάστεια, περίχωρα ἢ αὐτοτελεῖς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς πόλεων πληθυσμοῦ πλέον τῶν 15,000 κατοίκων δύναται διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, νὰ ἐφαρμόζωνται αἱ περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως διατάξεις, αἱ ἰσχύουσαι προκειμένου περὶ πόλεων πληθυσμοῦ κατωτέρου τῶν 10,000 κατοίκων.

3. Διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαμερομένων ἐργοδοτικῶν καὶ ὑπαλληλικῶν ἀπὸ συμφώνου ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων καὶ κατόπιν συμφώνου γνώμης τῆς ἁρμοδίας Δημοτικῆς, Κοινοτικῆς, Διοικητικῆς ἢ Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς δύναται νὰ ἐπιβάλληται ὁλοκληρωτικὴ Κυριακὴ ἀνάπαυσις καὶ εἰς ὅσας πόλεις ἢ ἐπαγγέλματα ἐπιτρέπεται ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων ἡ ἐργασία καὶ τὸ ἄνοιγμα τῶν καταστημάτων δι' ὡρισμένας ὥρας κατὰ τὰς Κυριακάς.

Ἄρθρον 3.

(Ἄρθρον 2 Β. Δ. 5 Ἀπριλίου 1914).

Ἑορτάσιμοι ἡμέραι εἶναι μόνον αἱ ἑξῆς:

1. Ἡ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.
2. Ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.
3. Ἡ δευτέρα τοῦ Πάσχα.

Ἄρθρον 4.

(Ἄρθρον 3 Β. Δ. 5 Ἀπριλίου 1914).

Ἐπαγγέλματα, ἐφ' ὧν δὲν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις περὶ Κυριακῆς Ἀναπαύσεως.

Ἀποκλείονται τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου:

1. Αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀσκούμεναι βιομηχανίαι καὶ μονοπώλια.
2. Αἱ γεωργικαί, θηρευτικαὶ ἢ ἁλιευτικαὶ ἐργασίαι.
3. Αἱ παντὸς εἴδους ἐπιχειρήσεις τῆς διὰ γῆς ἢ ὕδατος μεταφορᾶς προσώπων ἢ ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ αἱ μετ' αὐτῶν συνδεόμεναι ἐργασίαι ἀποστολῆς, φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, καὶ πᾶσα ἐργασία ἐπισκευῆς σιδηροδρόμων ἢ τροχιοδρόμων, μετὰ προηγουμένην δὲ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ πᾶσα κατασκευή.

Ἄρθρον 5.

(Ἄρθρον 4 Β. Δ. 5 Ἀπριλίου 1914).

Ἡ ὑποχρέωσις τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὁριζομένης ἀναπαύσεως δὲν ἐπιβάλλεται:

1. Εἰς τὰς παροδικῶς κατ' ἔτος ἀσκουμένας βιομηχανίας ἢ βιοτεχνίας, τὰς χρησιμοποιούσας ὕλας ὑποκειμένας εἰς ταχεῖαν φθοράν, ὡς καὶ ἐκείνας τὰς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας, αἵτινες ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν, δὲν ἐπιτρέπουσι διακοπὴν τῆς ἐργασίας ἠσκούμεναι ἐν ὑπαίθρῳ ἐπιρρεάζονται ὑπὸ τῶν καιρικῶν μεταβολῶν.
2. Εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις φωτισμοῦ καὶ διανομῆς ὕδατος καὶ κινητηρίου δυνάμεως.
3. Εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις θεάτρων, μουσικῶν συναυλιῶν, Μουσείων καὶ παντὸς εἴδους ψυχαγωγικῶν θεαμάτων, ὡς καὶ τὰς μετ' αὐτῶν συνδεομένας ἐργασίας.
4. Εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις Δημοσίων λουτρῶν.
5. Εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἐργασίας μισθώσεως παντὸς εἴδους μεταγωγικῶν μέσων.
6. Εἰς τὰ φωτογραφεῖα.
7. Εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια παραγωγῆς ἢ παρασκευῆς παντὸς εἴδους τροφίμων προωρισμένων πρὸς ἄμεσον κατανάλωσιν.
8. Εἰς τὰ ἰχθυοπωλεῖα.
9. Εἰς τὰ ἀνθοπωλεῖα, ξενοδοχεῖα ὕπνου καὶ ἑστιατόρια.
10. Εἰς τὰ πεταλωτήρια.
11. Εἰς τοὺς ὑποδηματοκαθαριστάς.
12. Εἰς τὰς παντὸς εἴδους ἰατρικὰς ἐργασίας, τὰς μαιευτικάς, νοσοκομικὰς καὶ κτηνιατρικάς.
13. Εἰς τὰς ἐργασίας κηδειῶν καὶ ἐνταφιασμοῦ.
14. Εἰς τοὺς συντάκτας καὶ ὑπαλλήλους ἐφημερίδων, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ἀφορῶσαν τὴν ἐκτύπωσιν ἡμερησίων ἐφημερίδων.

Διὰ Διατάγματος, προκληθησομένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, προσδιορισθήσονται αἱ ἐν ἀριθμῷ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευόμεναι βιομηχανίαι ἢ βιοτεχνίαι.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρεπόμεναι εἰδικαὶ ἐργασίαι.

Ἄρθρον 6.

(Ἄρθρον 5 Β. Δ. 5 Ἀπριλίου 1914).

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπονται ἐξαιρετικῶς ἐργασίαι:

1. Συντηρήσεως, καθαρισμοῦ καὶ ἐπιτηρήσεως ἐργοστασίων, ἐφόσον αὗται δὲν δύνανται νὰ γίνωσι κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἄνευ βλάβης τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῆς βιομηχανίας ἢ βιοτεχνίας ἢ ἄνευ κινδύνου τῆς ζωῆς ἢ ὑγείας τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων ἐργατῶν.
2. Ἐπισκευῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ διοχετεύσεων κινητηρίου δυνάμεως.
3. Φυλάξεως καὶ ἐποπτείας ἐροστασίων καὶ ἐργαστηρίων, ὑποκειμένων εἰς τὸν παρόντα νόμον.
4. Πᾶσα ἐξ ἀνωτέρας βίας ἐπιβαλλομένη ἐργασία, ἰδίᾳ πρὸς ἀσφάλειαν προσώπων ἢ πραγμάτων, κατόπιν ἀδείας τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, βεβαιούσης ἐκ τῶν ἐνόντων τὴν ἀνωτέραν βίαν. Ἐν ἡ περιπτώσει εἶνε ἐντελῶς ἀδύνατον, λόγῳ αἰφνιδίας ἀνάγκης ἐξ ἀνωτέρας βίας, νὰ ζητηθῇ ἡ ἄδεια πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐργασίας, ἐπιβάλλεται ἡ ἀναγγελία ταύτης εἰς τὴν ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐργασίας.
5. Πᾶσα ἐργασία τῶν ἐναίκων οἰκιῶν ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν καὶ ἐμπορικῶν καταστημάτων, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἀπασχολεῖ βοηθητικὸν προσωπικὸν καὶ δὲν γίνεται δημοσίᾳ.

Ἄρθρον 7.

(Ἄρθρον 6 Β. Δ. 5 Ἀπριλίου 1914).

Κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Δεκεμβρίου ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς τὸ ἄνοιγμα πάντων τῶν καταστημάτων. Ἐσης ἐὰν ἡ παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Νέου Ἔτους καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ νὰ εἶνε Κυριακὴ δὲν εἶνε ὑποχρεωτικὴ ἡ κατ' αὐτὴν τήρησις τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένης ἀναπαύσεως.

Ἄρθρον 8.

(Ἄρθρον 7 Β. Δ. 5)4)1914, ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 28)10)1925)

1. Οἱ λόγῳ τῶν ἐν ἄρθροις 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 6 ἐργασιῶν κατὰ τὰς Κυριακὰς πέραν τῶν τριῶν ὡρῶν ἀπασχολούμενοι ἐργάται ἢ ὑπάλληλοι ἔχουσιν ἐλευθέραν τὴν ἑπομένην Κυριακήν, ἢ ἂν τοῦτο εἶνε ἀδύνατον ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἑτέραν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ἢ ἐξ συνεχεῖς ἐργασίμους ὥρας κατὰ δύο διαφόρους ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις 1 ἕως 13 τοῦ ἄρθρου 5.

3. Κατὰ πάσας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος καὶ τῶν προηγουμένων νόμων ὑπάλληλοι παντὸς εἴδους καταστημάτων δὲν τυγχάνουσι Κυριακῆς Ἀναπαύσεως. εἰς ἃς πόλεις ἔχει ἐπεκταθῇ αὕτη ἢ τυγχάνουσι τοιαύτης ἐν μέρει, δικαιοῦνται νὰ ἐκλέξωσιν ἑτέραν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος πρὸς ἀνάπαυσιν ἢ ἑτέρας συνεχεῖς ὥρας πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀναπαύσεώς των. (Ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 28)10)1925).

Ἄρθρον 9.

(Ἄρθρον 8 Β. Δ. 5)4)1914, ἄρθρον 2 Ν. Δ. 28)10)1925)

1. Β. Διάταγμα ἐκδιδόμενον, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς

Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐργασίας, δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τοὺς ἐργάτας ἢ ὑπαλλήλους τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 μνημονευομένων ἐργασιῶν, ὡς καὶ εἰς πάντα ἄλλον ἐργάτην ἢ ὑπάλληλον μὴ ἀπολαύοντα τῆς διὰ τοῦ νόμου καθιερουμένης ἀναπαύσεως, ὡς ἡμέραν ἀναπαύσεως ἑτέραν ἐργάσιμον ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ἢ τμῆμα ἡμέρας ἀποτελούμενον ἐκ συνεχῶν ἐργασίμων ὡρῶν οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν δώδεκα, οὐδὲ περισσοτέρων τῶν εἰκοσιτεσσάρων.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ξενοδοχείων, ἑστιατορίων κλπ.» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 14 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ἐργασίας, καταργουμένης τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 8 του Διατάγματος τῆς 5 Ἀπριλίου 1914. (Ἄρθρον 2 Ν. Δ. 28 Ὀκτωβρίου 1925).

Ἄρθρον 10.

(Ἄρθρον 9 Β. Δ. 5 Ἀπριλίου 1914).

Διὰ Β. Διαταγμάτων δύνανται νὰ καθορισθῶσιν αἱ διατυπώσεις αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τῆς τηρήσεως τῆς ἀναπαύσεως, ἥτις ἐπιβάλλεται εἰς ἡμέραν ἄλλην ἢ τὴν Κυριακήν.

Ἄρθρον 11.

(Ἄρθρον 10 Β. Δ. 5 Ἀπριλίου 1914).

Περιεχόμενον τῆς ἀπαγορεύσεως.

Κατὰ τὰς ὥρας τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένης ἀναπαύσεως, τὰ ὑπαγόμενα εἰς αὐτὴν παντὸς εἴδους καταστήματα ἔχουν κεκλεισμένας τὰς θύρας, ἀπαγορευομένης καὶ πάσης αἰασθήποτε ἐν αὐτοῖς ἀπασχολήσεως τοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 12.

(Ἄρθρον 11 Β. Δ. 5 Ἀπριλίου 1914, ἄρθρον 9 νόμου 2193).

Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς καταστήματα ἢ πρατήρια μένοντα ὁπωσθήποτε ἀνοικτὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως νόμων, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ πλανοδίων πωλητῶν πώλησις εἰδῶν πωλουμένων συνήθως εἰς καταστήματα ἢ πρατήρια, ἅτινα κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον μένουσι κλειστὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν αὐτῶν νόμων.

2. Ἐπιτρέπεται μόνον ἡ διὰ πλανοδίων πωλητῶν ἢ κατ' οἶκον πώλησις γάλακτος καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ παράγομένων εἰδῶν.

Ἄρθρον 13.

(Ἄρθρον 12 Β. Δ. 5 Ἀπριλίου 1914).

Ἐμποροπανηγύρεις.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ τὴν διάρκειαν τοπικῆς ἐμπορικῆς πανηγύρεως.

Ἄρθρον 14.

(Ἄρθρον 13 Β. Δ. 5 Ἀπριλίου 1914).

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, λόγῳ κοινωνικῆς ἀνάγκης, ἥτις ἤθελε παρουσιασθῇ εἰς τὸ μέλλον, δύναται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ προκαλῇ Β. Διάταγμα ἐπιτρέπον τὴν ὁλικὴν ἢ μερικὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν Κυριακὴν εἰς ὡρισμένας κατηγορίας βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν.

Τὰ τοιαῦτα διατάγματα δέον νὰ ὦσι γενικὰ διὰ τὰς αὐτῆς κατηγορίας βιοτεχνικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐπαγγέλματα, νὰ τοιχοκολλῶνται δὲ ἐν ταῖς σχετικαῖς ἐργοστασίοις, ἐργαστηρίοις ἢ καταστήμασι, τῇ φροντίδι τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

Β'. Εἰδικαὶ διατάξεις διά τινα ἐπαγγέλματα.

Ἄρθρον 15.

(Ἄρθρον 14 Β. Δ. 5 Ἀπριλίου 1914).

Οἰνοπωλεῖα, μαγειρεῖα, ποτοπωλεῖα, καταστήματα ἀποικιακῶν καὶ παντοπωλεῖα.

Τὰ οἰνοπωλεῖα, μαγειρεῖα καὶ ποτοπωλεῖα μένουσιν ἀνοικτὰ τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 2 μ. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 6 μ. μ. μέχρι τῆς 10 μ. μ. τὸν χειμῶνα καὶ ἀπὸ τῆς 7 μ. μ. μέχρι τῆς 11 μ. μ. τὸ θέρος.

Τὰ παρὰ τὴν λαχαναγορὰν ὅμοια καταστήματα μένουσιν ἀνοικτὰ καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν Δευτέραν.

Τὰ καταστήματα ἀποικιακῶν καὶ παντοπωλεῖα μένουσιν ἀνοικτὰ τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 2 μ. μ.

Ἄρθρον 16.

(Ἄρθρον 15 Β. Δ. 5 Ἀπριλίου 1914).

Οἰνοπωλεῖα, παντοπωλεῖα, μαγειρεῖα, κλπ. ἐξοχικῶν κέντρων.

Τὰ οἰνοπωλεῖα, παντοπωλεῖα, μαγειρεῖα, ἑστιατόρια καὶ ζυθοπωλεῖα τῶν προαστείων καὶ ἐξοχικῶν κέντρων μένουσιν ἀνοικτὰ τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 11 μ. μ. ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου καὶ ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου.

Ἄρθρον 17.

(Ἄρθρον 1 νόμου 3259).

Ἑστιατόρια, ζυθεστιατόρια, μαγειρεῖα καὶ οἰνομαγειρεῖα πόλεων μὲ πληθυσμὸν ἄνω τῶν 20,000 κατοίκων.

1. Ἐκ τῶν εἰς ἑκάστην πόλιν, εἰς ἃς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως, λειτουργούντων ἑστιατορίων, ζυθεστιατορίων, μαγειρείων καὶ οἰνομαγειρείων, μένουν ἀνοικτὰ καθ' ὅλην τὴν Κυριακήν, ἐκ περιτροπῆς τὰ ἡμίσυ τούτων, τῆς σειρᾶς κανονιζομένης δι' ἑκάστην κατηγορίαν καὶ συνοικίαν ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς. Κατὰ τὰς τέσσαρας Κυριακὰς τῶν Ἀπόκρεω πάντα τὰ ἀνωτέρω καταστήματα παραμένουσιν ἀνοικτά, διὰ δὲ τὰ ζυθοπωλεῖα διὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα καὶ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος.

2. Πᾶς ἰδιοκτήτης ἢ διευθυντὴς τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ καταστημάτων ὑποχρεοῦται, ὅπως χορηγῇ εἰς τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν κατ' ἔτος 28 ἡμερῶν ἢ καθ' ἑξαμηνίαν, κατὰ βούλησιν τοῦ δικαιουμένου, 14 ἡμερῶν ἄδειαν μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀντιτίμου τῆς τροφῆς. Διὰ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ξενοδοχείων, ἑστιατορίων κλπ.» διὰ τὰς ἑβδομάδας καθ' ἃς τὸ καταστημα παρέμεινεν ἀνοικτὸν τὴν Κυριακήν.

3. Ἐν περιπτώσει καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας πρὸ τῆς λήψεως τῆς ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ ἀδείας, ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολήν, πλὴν τῆς κατὰ τὸν νόμον 2112 ἀποζημιώσεως, καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἡμερῶν ἀδείας, ἃς δικαιοῦται ὁ ἀπολυόμενος μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως.

4. Ἐξαιροῦνται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τὰ ἑστιατόρια τῶν ξενοδοχείων ὕπνου, εἰς ἃ παρέχεται ὑποχρεωτικῶς μετὰ τοῦ ὕπνου καὶ τροφὴ table d' hôte ὑπαγόμενα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ξενοδοχείων, καφενείων κλπ.».

5. Διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐργασίας, κανονισθήσεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως, εἰς τὰ ἑστιατόρια, ζυθεστιατόρια, μαγειρεῖα, καὶ οἰνομαγειρεῖα τῶν ἐξοχικῶν κέντρων.

6. Πᾶσα παράβασις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ὡς καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν Διαταγμάτων τοῦ παρόντος τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ παρόντος. Οἰκειοθελὴς παραίτησις τοῦ δικαιουμένου τῆς κατὰ τὴν δευτέραν παράγραφον ἀδείας ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς δὲν ἀπαλλάσσει τὸν ἐργοδότην τῆς ποινικῆς εὐθύνης.

Ἡ Ἐπιθεώρησις Ἐργασίας ἢ ἡ Ἀστυνομία δικαιοῦται νὰ κλείῃ τὸ κατάστημα τὸ ὁποῖον παραμένει ἀνοικτὸν παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς

Ἀναπαύσεως καὶ περὶ χρονικῶν ὁρίων ἐργασίας ἐκδικάζεται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως.

Πᾶσα διαφορὰ ἀστικῆς φύσεως προκύπτουσα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος δικάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Β. Δ. τῆς 1 Αὐγούστου 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΓΨΟΔ' περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν κλπ.», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3259.

7. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται εἰς πᾶσαν πόλιν τῆς παραγράφου 1 ἀριθμοῦσαν ὑπὲρ τὰς 20000 κατοίκων. Εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς αὐτῆς παραγράφου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Β. Δ. τῆς 5 Ἀπριλίου 1914 «περὶ ἀναθημοσιεύσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως» καὶ τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 περὶ ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ξενοδοχείων, καφενείων κλπ.» δυναμένων νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς ταύτας τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς.

8. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, δύνανται νὰ ἐπανέρχωνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ Β. Δ. τῆς 5 Ἀπριλίου 1914 «περὶ ἀναδημοσιεύσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς Ἀνάπαύσεως» καὶ τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ξενοδοχείων, καφενείων κλπ.», ἐφ' ὅσον διὰ τῶν οἰκείων διοικητικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἤθελε διαπιστωθῇ, ὅτι λόγοι γενικωτέρου κοινωνικοῦ συμφέροντος ἐπιβάλλουσι τοῦτο.

Ἄρθρον 18.

(Ἄρθρον 3 Ν. Δ. 28 Ὀκτωβρίου 1925).

Ζαχαροπλαστεῖα, καφενεῖα, γαλακτοπωλεῖα.

Τὰ ζαχαροπλαστεῖα, γαλακτοπωλεῖα, ζυθοπωλεῖα καὶ καφενεῖα παραμένουν κλειστὰ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς ἀνοίγουν τὸν μὲν χειμῶνα ἀπὸ τῆς 10 π. μ. τὸ δὲ θέρος ἀπὸ τῆς 9 π. μ. ἐπιτρεπομένου ὅπως διὰ τὰς προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας ἡ ἐν αὐτοῖς ἀπασχόλησις τοῦ προσωπικοῦ ἄρχεται ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τοῦ ἀνοίγματος.

Ἐν τοῖς ζαχαροπλαστείοις ἡ ἐργασία ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἐν οἷς παρασκευάζονται ἢ ψήνονται τὰ γλυκίσματα ἢ λοιπὰ εἴδη ζαχαροπλαστικῆς διαρκεῖ μέχρι τῆς 1.30' μ. μ. τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ὡς ἄνω ἐργαστηρίων [illegible] ται ἐπιπροσθέτως δωδεκάωρος ἀνάπαυσις κατ' ἄλλην τινὰ ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 1 μ. μ., ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ξενοδοχείων, καφενείων κλπ.».

Ἐξαιροῦνται τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ α' ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου τὰ ζαχαροπλαστεῖα, καφενεῖα, γαλακτοπωλεῖα καὶ ζυθοπωλεῖα τῶν ἐξοχικῶν κέντρων, τὰ πρὸ τῆς ἀποβάθρας λιμένος καφενεῖα καὶ ζυθοπωλεῖα καὶ τὰ κυλικεῖα καὶ καφενεῖα τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν καὶ τῶν σταθμῶν αὐτοκινήτων, τῶν ἐκτελούντων τὴν τακτικὴν συγκοινωνίαν πόλεων ἀποστάσεως πλέον τῶν 25 χιλιομέτρων, ἐφ' ὅσον αἱ ὧραι ἀναχωρήσεως ἔχουν καθορισθῇ τακτικῶς τὰς πρωϊνὰς ὥρας διὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ κυλικεῖα τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως».

Ἄρθρον 19.

(Ἄρθρον 17 Β. Δ. 5 Ἀπριλίου 1914 καὶ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Αὐγούστου 1919 κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 1976).

Καπνοπωλεῖα καὶ πρατήρια λιανικῆς ἀποκλειστικῶς πωλήσεως καπνοῦ.

Τὰ καπνοπωλεῖα μένουσιν ἀνοικτὰ τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 2 μ. μ.

Εἰς τὰ πρατήρια λιανικῆς ἀποκλειστικῶς πωλήσεως καπνοῦ δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4 τοῦ νόμου 271 περὶ χρονικῶν ὁρίων ἐργασίας εἰς ἐμπορικὰ καταστήματα αἱ καθορίζουσαι ὥρας ἀνοίγματος, κλεισίματος καὶ μεσημβρινῆς διακοπῆς τῆς ἐργασίας ἐν αὐτοῖς. Τὰς Κυριακὰς τὰ αὐτὰ πρατήρια ἀνοίγουσι τὴν 10 π. μ., μὴ ἐφαρμοζομένης ὡς πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἡμερονυκτίου τῆς διατάξεως τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 20.

(Ἄρθρον 4 Ν. Δ. 28 Ὀκτωβρίου 1925).

Κουρεῖα.

1. Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ κουρεῖα μένουν κλειστὰ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς 1ης τοῦ ἔτους, τῶν Θεοφανείων, καὶ Δευτέρας τοῦ Πάσχα, ἐπιτρέπεται τὸ ἄνοιγμα ἀπὸ 10 π. μ. μέχρι τῆς 1 μ. μ.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν πλέον τῶν 10.000 κατοίκων, δύναται δὲ νὰ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν κατώτερον τῶν 10000 κατοίκων διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανώσεων κουρέων, ἐργοδοτικῶν καὶ ὑπαλληλικῶν ἀπὸ συμφώνου.

2. Εἰς τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν ἔλαττον τῶν 10.000 ἐπιτρέπεται τὸ ἄνοιγμα τῶν κουρείων κατὰ τὰς Κυριακὰς ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 1 μ. μ. πλὴν τῶν πόλεων ἐκείνων εἰς ἃς ἔχει ἐπεκταθῇ διὰ Διαταγμάτων ἡ Κυριακὴ Ἀνάπαυσις καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν δυνάμει τοῦ Β. διατάγματος τῆς 23 Αὐγούστου 1922 «περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως τῶν κουρείων».

Εἰς ἃς πόλεις τὰ κουρεῖα παραμένουν κλειστὰ καθ' ὅλην τὴν Κυριακήν, παρατείνεται ἡ ἐργάσία τοῦ Σαββάτου μέχρι τῆς 11 μ. μ. κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ 12 τοῦ μεσονυκτίου κατὰ τὸ θέρος.

Διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων μετ' αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανώσεων ἀπὸ συμφώνου καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, εἰς πᾶσαν πόλιν τοῦ Κράτους δύναται νὰ ἐπιτρέπεται τὸ ἄνοιγμα τῶν κουρείων ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 1 μ. μ. τῆς Κυριακῆς καὶ νὰ ἐπιβάλληται τὸ κλείσιμον αὐτῶν ἀπὸ τῆς 1 μ. μ. τῆς Κυριακῆς μέχρι τῆς 3 μ. μ. τῆς Δευτέρας, τῆς ἐργασίας τοῦ Σαββάτου παρατεινομένης μέχρι τῆς 11 μ. μ. κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τοῦ μεσονυκτίου κατὰ τὸ θέρος. Εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς ἐπιτρέπεται τὸ ἄνοιγμα τῶν κουρείων κατὰ τὰς Κυριακὰς ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 1 μ. μ. Οἱ προσφυγικοὶ συνοικισμοὶ ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὰς πόλεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας διὰ τὴν Θεσσαλονίκην, πάντοτε μετὰ γνωμοδότησιν τῶν οἰκείων Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων.

Ἄρθρον 21.

(Ἄρθρον 19 Β. Δ. 5 Ἀπριλίου 1914 καὶ ἄρθρον 5 Ν. Δ. 28 Ὀκτωβρίου 1925).

Κρεοπωλεῖα.

1. Τὰ κρεοπωλεῖα μένουσι κεκλεισμένα καθ' ὅλην τὴν Κυριακὴν καὶ τὰς ἄλλας ἑορτασίμους ἡμέρας. Ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς τὰ κρεοπωλεῖα νὰ ἀνοίγωνται κατὰ μὲν τὸν χειμῶνα ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. ὥρας, κατὰ δὲ τὸ θέρος ἀπὸ τῆς 4 μ. μ. πρὸς παρασκευὴν τοῦ ἐμπορεύματος τῆς Δευτέρας.

2. Τὰ κρεοπωλεῖα τῶν ἐπαρχιῶν δύνανται νὰ ἀνοίγωσι καὶ

τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς τὸν μὲν χειμῶνα μέχρι τῆς 10 ὥρας π. μ., τὸ δὲ θέρος μέχρι τῆς 9 μ. μ.

3. Τὰ κρεοπωλεῖα τῶν πόλεων τῶν ἐχουσῶν πληθυσμὸν ὀλιγώτερον τῶν 10,000 κατοίκων παραμένουσιν ἀνοικτὰ πρὸς πώλησιν κρέατος κατὰ τὰς Κυριακὰς ἀπὸ πρωΐας μέχρι τῆς 12 μεσημβρινῆς.

"Αρθρον 22.
("Αρθρον 20 Β. Δ. 5 'Απριλίου 1914).
Λαχανοπωλεῖα καὶ 'Οπωροπωλεῖα.

Τὰ λαχανοπωλεῖα καὶ ὀπωροπωλεῖα μένουσιν ἀνοικτὰ τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 1 μ. μ., ἐν Πειραιεῖ δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις παραλίοις πόλεσιν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ ὥραν μεταφορὰ ἀπωρῶν καὶ λαχανικῶν εἰς τὰ ἀποπλέοντα καὶ καταπλέοντα πλοῖα, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ ἀπὸ τῶν καταπλεόντων πλοίων μεταφορὰ ὁμοίων εἰδῶν εἰς τὰ καταστήματα τῶν λαχανοπωλῶν καὶ ὀπωροπωλῶν.

"Αρθρον 23.
("Αρθρον 6 Ν. Δ. 28 'Οκτωβρίου 1925)
'Αρτοποιεῖα.

1. 'Απαγορεύεται ἡ εἰς τὰ ἐργαστήρια τῶν ἀρτοποιείων καὶ κλιβάνους αὐτῶν ἀπασχόλησις τοῦ προσωπικοῦ πρὸς παρασκευὴν ἐν γένει, ζύμωσιν καὶ ψήσιμον ἄρτου καὶ λοιπῶν εἰδῶν ἀρτοποιΐας ἀπὸ τῆς 9 μ. μ. τοῦ Σαββάτου μέχρι τῆς 12 μ. μ. τῆς Κυριακῆς, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον ἡ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐντὸς τῶν ὡρῶν τούτων ἀπασχόλησις ἑνὸς μόνον ἐργάτου πρὸς παρασκευὴν προζύμης διὰ τὸν ἄρτον τῆς Δευτέρας.

'Επιτρέπεται ἡ πώλησις ἄρτου καὶ λοιπῶν εἰδῶν ἀρτοποιΐας ὡς καὶ τὸ ψήσιμον φαγητῶν ἀπὸ τῆς 8 π. μ. μέχρι τῆς 2 μ.μ. τῆς Κυριακῆς.

2. Τὰ κουλουροποιεῖα μένουν κλειστὰ ἀπὸ τῆς 6 π. μ. τῆς Κυριακῆς μέχρι τῆς 12 μ. μ. τῆς Κυριακῆς, χορηγουμένης εἰς τοὺς ἐργάτας 24ώρου συνεχοῦς ἀναπαύσεως καθ' ἑβδομάδα ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ 4 μ. μ. τοῦ Σαββάτου μέχρι τῆς 4 μ. μ. τῆς Δευτέρας καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς τηρήσεως τῶν περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας ἐν τοῖς ἀρτοποιείοις διατάξεων τοῦ Β. Δ. τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1912, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

"Αρθρον 24.
("Αρθρον 22 Β. Δ. 5 'Απριλίου 1914 καὶ ἄρθρον 7 Ν. Δ. 28 'Οκτωβρίου 1925).
Φαρμακεῖα καὶ Φαρμακεμπορεῖα.

1. 'Εκ τῶν ἐν τοῖς διαφόροις 'Αστυνομικοῖς Τμήμασι τῶν πόλεων λειτουργούντων φαρμακείων καὶ φαρμακεμπορείων, τὸ τέταρτον μένουσιν ἀνοικτὰ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς σειρᾶς κανονιζομένης δι' ὅλον τὸ ἔτος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ τῆς 'Αστυνομίας.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρατηρίων βενζίνης καὶ καταστημάτων καὶ πρατηρίων εἰδῶν νομῆς.

3. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Εργασίας, κανονισθήσεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς Κυριακῆς ἀναπαύσεως τῶν φαρμακείων εἰς τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας ὀλιγώτερα τῶν τεσσάρων φαρμακείων.

4. Διὰ Διατάγματος, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου 'Εργασίας, κανονισθήσονται τὰ χρονικὰ ὅρια τῆς ἐργασίας εἰς τὰ φαρμακεῖα κατὰ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος.

"Αρθρον 25.
("Αρθρον 23 Β. Δ. 5 'Απριλίου 1914).

Τὰ ἐν ταῖς πρωτευούσαις Νομῶν ἢ 'Επαρχιῶν ὑπάρχοντα ἀτμοκίνητα ἢ ὑδροκίνητα ἢ δι' οἱασδήποτε κινητηρίου δυνάμεως λειτουργοῦντα ἐργοστάσια δὲν ὑπάγονται εἰς τὸν Νόμον περὶ Κυριακῆς 'Αναπαύσεως καὶ ἑορτῶν ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἐν τοῖς περιχώροις αὐτῶν παρομοίας βιομηχανίας ἐργοστάσια μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὸν αὐτὸν νόμον, καὶ ἂν τὰ περίχωρα ὑπάγωνται εἰς ἄλλον δῆμον.

"Αρθρον 26.
("Αρθρον 24 Β. Δ. 5 'Απριλίου 1914).
'Αργυραμοιβεῖα.

'Επιτρέπεται ἐξαιρετικῶς εἰς τοὺς ἀργυραμοιβοὺς ἡ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος νόμου ἑορτασίμους ἡμέρας δημοσία ἐνάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν πρὸ ἢ ἐντὸς τῶν σιδηροδρομικῶν Σταθμῶν καὶ τῶν ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ λιμένος καφενείων.

Γ'. Ποινικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 27.
("Αρθρον 10 Ν. Δ. 28 'Οκτωβρίου 1925).
Ποιναί.

1. Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τῶν περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως νόμων διώκεται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2943 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινων νόμων».

2. Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ οἱ ὑπάλληλοι ἢ ἐργάται οἱ οἰκειοθελῶς ἐργαζόμενοι κατὰ τὰς ἀπαγορευομένας ὥρας.

3. 'Η ἀστυνομία δικαιοῦται νὰ κλείῃ τὸ κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ παράβασιν τῶν σχετικῶν διατάξεων γίνεται ἐργασία οἱασδήποτε φύσεως τὴν Κυριακὴν ἢ τινα τῶν μὴ ἐργασίμων ἡμερῶν. Τὸ κατάστημα μένει οὕτω κλειστὸν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐπιβαλλομένης ἀναπαύσεως.

"Αρθρον 28.
("Αρθρον 26 Β. Δ. 5 'Απριλίου 1914).
Κατάθεσις ἐπιβληθέντων προστίμων εἰς Τράπεζαν.

Τὰ διὰ παραβάσεις τῶν διατάξεων τῶν περὶ Κυριακῆς 'Αναπαύσεως Νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα κατατίθενται παρὰ τῇ 'Εθνικῇ Τραπέζῃ τῆς 'Ελλάδος εἰς ἔντοκον λογαριασμόν, εἰς πίστωσιν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας ὑπὲρ τῶν 'Εργατῶν. 'Ιδιαίτερος νόμος θέλει κανονίσει τὰ τῆς διαθέσεως τοῦ κεφαλαίου τούτου.

Δ'. Τελικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 29.
("Αρθρον 8 Ν. Δ. 28 'Οκτωβρίου 1925).
'Εξοχικὰ Κέντρα καὶ Προάστεια.

Τὸ ἐξοχικὰ Κέντρα τῶν Δήμων 'Αθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τῶν πόλεων τῶν ἐχουσῶν ἄνω τῶν 25,000 κατοίκων, ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ. Εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου μετὰ γνωμοδότησιν τῆς 'Αστυνομικῆς 'Αρχῆς.

"Αρθρον 30.
("Αρθρον 29 Β. Δ. 5 'Απριλίου 1914).
Παραλιακὰ Κέντρα.

Παραλιακά, εἴτε πρὸ τῆς ἀποβάθρας τοῦ λιμένος καφφενεῖα ἐν Πειραιεῖ καὶ ἀλλαχοῦ θεωροῦνται οὐ μόνον ὅσα ἔχουσι πρόσοψιν ἐπὶ τῆς παραλίας, ἀλλὰ καὶ ὅσα κεῖνται παραπλεύρως ἐπὶ τῶν παρόδων μέχρι τῆς πρώτης μετὰ τὴν παραλιακὴν ὁδὸν παραλλήλου.

"Αρθρον 31.
("Αρθρον 30 Β. Δ. 5 'Απριλίου 1914).
Μῆνες χειμῶνος καὶ θέρους.

"Οπου τῶν περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως νόμων γίνεται διάκρισις χειμῶνος καὶ θέρους, λογίζονται μῆνες μὲν χειμῶνος ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου μέχρι 31 Μαρτίου, μῆνες δὲ θέρους ἀπὸ 1 'Απριλίου μέχρι 31 'Οκτωβρίου.

Εἰς τὸν 'Ημέτερον ἐπὶ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

'Εν 'Αθήναις τῇ 3 Δεκεμβρίου 1925.

'Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

'Ο ἐπὶ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Γ. Σεχιώτης

'Εκ τοῦ 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου.